

วิทยานิพนธ์เรื่อง	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัย: ศึกษากรณีพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535
คำสำคัญ	ประกันวินาศภัย/ควบคุมบริษัทประกันวินาศภัย
นักศึกษา	พรปภัทร คล้ายแจ่ม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ดร.รุ่งแสง กฤตยพงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ประมวล จันทร์ชีวะ
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2559

บทคัดย่อ

การประกันวินาศภัยเป็นธุรกิจที่มีลักษณะเป็นการระดมทุนจากประชาชนแม้ว่ารัฐจะมีมาตรการต่างๆ ในการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อป้องกันความเสียหายต่อเศรษฐกิจและประชาชนแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีบริษัทประกันวินาศภัยถูกเพิกถอนใบอนุญาตด้วยสาเหตุที่เกิดจากการบริหารงานภายในที่ผิดพลาดจนเกิดปัญหาฐานะการเงินซึ่งปัญหาดังกล่าวได้เกิดขึ้นมาแล้วหลายครั้งและอาจจะเกิดขึ้นอีกในอนาคตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนจึงมุ่งศึกษามาตรการทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมการดำเนินงานของบริษัทประกันวินาศภัยเฉพาะในหมวดที่ 2 ของพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 เรื่องการควบคุมบริษัทที่มีความบกพร่องในเรื่องใด โดยเปรียบเทียบแนวคิด ทฤษฎี และหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยของประเทศไทย

ผลจากการศึกษาพบว่ามาตรการทางกฎหมายในการควบคุมบริษัทประกันวินาศภัยดังกล่าวยังมีข้อบกพร่องหลายประการและผู้เขียนมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ขาดหลักเกณฑ์เพื่อป้องกันกรรมการ ผู้บริหารทุจริตและเพื่อให้เป็นไปตามแนวทางมาตรฐานสากล

ควรมีการกำหนดให้กรรมการ ผู้บริหาร มีหน้าที่แจ้งผลประโยชน์และค่าตอบแทนที่ได้รับจากบริษัทประกันวินาศภัยและการเป็นกรรมการ ผู้บริหาร ในธุรกิจอื่นด้วย และกำหนดความรับผิดชอบให้กรรมการ ผู้บริหาร ต้องรับผิดชอบในกรณีกระทำการ โดยทุจริตและให้บริษัท

ประกันวินาศภัยต้องแจ้งหน่วยงานกำกับดูแลทราบในทันทีที่รู้เกี่ยวกับสถานะความพร้อมและความเหมาะสมของผู้บริหาร

2) ขาดหลักเกณฑ์ที่กำหนดคุณสมบัติต่างๆ ของผู้ตรวจสอบบัญชีเพื่อความโปร่งใสและเป็นไปตามแนวทางมาตรฐานสากล

ควรกำหนดให้การเข้าเป็นผู้สอบบัญชีของบริษัทประกันวินาศภัยต้องได้รับความเห็นชอบและสามารถเบิกถอนได้ และต้องมีความเป็นอิสระจากบริษัทประกันภัย และมีหน้าที่แจ้งในกรณีที่ผู้บริหารหรือกรรมการของบริษัทประกันวินาศภัยปฏิบัติการฝ่าฝืนกฎหมาย

3) ข้อห้ามบริษัทประกันวินาศภัยกระทำการประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเป็นการลิดรอนการใช้สิทธิทางแพ่งของบริษัทประกันวินาศภัยในการต่อสู้คดีในกรณีที่มีประเด็นที่ควรให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัย

ควรผ่อนปรน โดยการเปิดช่องในกรณีที่เป็นปัญหาทางกฎหมายที่ต้องอาศัยคำพิพากษาของศาลเพื่อเป็นข้อยุติและเป็นบรรทัดฐานให้สามารถนำคดีขึ้นสู่ศาลได้โดยไม่ต้องด้วยข้อหาประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทนโดยสามารถรับรองคดีเพื่ออนุญาตให้นำคดีขึ้นสู่ศาลได้และวางเงินค่าสินไหมทดแทนที่ต้องจ่ายไว้เพื่อเป็นประกัน

4) ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับกิจการและฐานะการเงินของบริษัท ณ ที่ทำการธุรกิจ

ควรกำหนดให้สามารถเข้าไปตรวจสอบฐานะหรือการดำเนินงานในสถานที่ประกอบธุรกิจของลูกหนี้ของบริษัทประกันวินาศภัยได้และสั่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลต่างๆ อันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินได้ และควรมีอำนาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินเอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดีได้

5) ขาดหลักเกณฑ์การป้องกันการฉ้อฉล

(1) กรณีที่บริษัทประกันภัยวินาศภัยกระทำการฉ้อฉลต่อผู้เอาประกันภัยควรกำหนดลักษณะการกระทำที่ถือว่าบริษัทประกันวินาศภัยกระทำการฉ้อฉลให้ชัดเจนและมีบทกำหนดโทษด้วย

(2) กรณีที่ผู้เอาประกันภัยกระทำการฉ้อฉลต่อบริษัทประกันวินาศภัยควรตั้งหน่วยงานเฉพาะขึ้นมาเพื่อตรวจสอบการฉ้อฉล โดยมีเจ้าพนักงานผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบและสอบสวนการฉ้อฉล

6) ขาดหลักเกณฑ์ช่วยเหลือบริษัทประกันภัยวินาศภัยที่ประสบปัญหาทางการเงิน ควรให้บริษัทประกันวินาศภัยสามารถแก้ไขปัญหาและดำเนินธุรกิจต่อไปโดยการแก้ไขเงื่อนไขในสัญญาประกันภัยได้แต่จะกระทำได้อีกเมื่อเข้าหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่กฎหมายกำหนด

THESIS TITLE	LEGAL MEASURES ON REGULATION OF NON-LIFE INSURANCE: CASE STUDY NON-LIFE INSURANCE ACT B.E. 2535
KEYWORDS	NON-LIFE INSURANCE/REGULATION OF NON-LIFE INSURANCE
STUDENT	PORNPAPAT KLAICHAM
THESIS ADVISOR	DR.RUNGSANG KITTAYAPONG
THESIS CO-ADVISOR	PROFESSOR (EMERITUS) PRAMUAL CHANCHEEWA
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2016

ABSTRACT

Non-life insurance is a business of raising funds from people. Even though the government has been implementing various measures to stipulate criteria for preventing damages to economy and people, licenses of some non-life insurance companies are withdrawn due to their internal management errors leading to their financial crisis. This problem has been repeated and likely to happen in the future. This thesis therefore aims to study legal measures for controlling non-life insurance companies, particularly the second chapter of the Non-Life Insurance Act B.E. 2535 focusing on controlling companies. The relevant national and international concepts, theories and criteria on controlling non-life insurance companies were employed as guidelines for addressing problems and improving law on controlling Thai non-life insurance companies.

The findings reveal that some points of existing legal measures on controlling non-life insurance companies are found defective. Author thus proposes following suggestions:

1) Insufficient criteria for preventing directors and executives from frauds and conforming global standards.

It is suggested to require all directors and executives to comply with duties to inform their benefits and remunerations from each non-life insurance company as well as being directors and executives in other businesses. In addition, they have to be liable to any frauds and non-life

insurance companies must inform the relevant regulator at forthwith upon learning readiness and appropriateness status of executives.

2) Insufficient criteria for specifying qualifications of auditors for the purpose of transparency and global standard compliance.

It is suggested to stipulate that auditors of non-life insurance companies must be approved revocable and independent from insurance companies. Also, they are entitled to inform when they learn that executives or directors of non-life insurance companies violate applicable laws.

3) A prohibition of non-life insurance companies to impede indemnity is considered as derogating the civil right of non-life insurance companies to defend claims in case of any issues pending for court judgment.

It is recommended to give them options in case of legal issues required final judgment. This will be norm for bringing case to court without a charge of indemnity payment delay. The case will be approved to bring to court and such indemnity shall be given as security.

4) Problem on authority and responsibilities of registrar and insufficient officials for conducting internal audit on business and financial status of companies at their business principal offices.

It is recommended to entitle them to check status or operation at business principal offices of debtors of insurance companies as well as order related parties to provide information relevant to business, assets and liabilities. Moreover, they should be entitled to seize assets, documents or things relevant to offence for benefit of examination or litigation.

5) Insufficient fraud prevention criteria

(1) In case any non-life insurance company defrauds assured, it is required to clearly specify scope of actions considered frauds by company and also stipulate penalties.

(2) In case any assured defrauds non-life insurance company, it is required to establish an authority mainly focusing on fraud investigation. Such investigation should be conducted by specialists.

6) Insufficient criteria for financial assistance when non-life insurance companies suffering financial crisis.

It is suggested that non-life insurance companies should be allowed to solve their problems and continue business operation by amending conditions of insurance contract provided that criteria are compliant with applicable laws.